

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 202

гр. София , 08.06.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ани З. Захариева

Членове: Доротея Ив. Мишкова Кехайова
Симона Ив. Углярва

като разглежда докладваното от Ани З. Захариева Въззивно частно наказателно дело № 20211100602103 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 249, ал.3вр. чл.248aВР. ЧЛ.248А, от НПК.

С определение, постановено в разпоредително заседание на 21.05.2021г. по нохд № 2891/2021г на СРС, НО, 11 състав, е оставено без уважение искането на защитата за изменение на мярката за неотклонение взета спрямо подсъдимия АНГ. М. М. „Задържане под стража“.

В жалбата на защитата се развива подробни съображения за неправилно поставено определение в съдебно заседание на 18.03.2021г. за вземане на мярка за неотклонение на подсъдимия М. на основание чл.66,ал.1 от НПК, като се посочва, че същият до посоченото съдебно заседание е бил без определена от органите на досъдебното производство мярка за неотклонение, като същите са преценили, че личността на М. и неговото процесуално поведение не застрашават провеждането на разследването и съответно приключването на воденото срещу него наказателно производство. В тази връзка защитата посочва, че освен адреса, на който подсъдимият е работил и живеел към датата на привличането му като обвиняем по делото, същият е посочил и постоянния си адрес в село Дебел дял, община Габрово. Изпратената призовка за разпоредително заседание, насрочено за 18.03.2021г. на подсъдимия, установява нередовно процедура по призоваването му. Видно от Докладната записка, която е върната с призовката в цялост, е, че подсъдимият е търсен на служебен телефон, като е събрана информация, че същият от около два месеца не работи на обекта. Защитата посочва, че не е направен опит подсъдимият да бъде призован от настоящия се адрес, където живее. Не на последно място се твърди, че М. не е имал

задължение да не променя адреса си, както и да уведомява органите на съда за промяната. Безусловно се установява по делото, че М. работи като сезонен работник, което налага промяна на адреса на местонахождението му, но това не води до опасност от укриване.

В жалбата се навеждат и оплаквания за незаконосъобразност във връзка с неосигуряването на адвокатска защита в периода от датата на задържането му 04.04.2021г. до проведеното на 21.05.2021г. съдебно заседание, в което му е назначен служебен защитник.

В обобщение защитата счита, че подсъдимият е с установена самоличност и адрес, на който може да бъде призван. Посоченото отнесено към данните относно личността му, налагат извод за необоснованост, незаконосъобразност и нецелесъобразност на мярката за неотклонение задържане под стража, поради което се искане нейната отмяна.

Въззивният съд, като взе предвид наведените в частната жалба съображения и изложените в атакуваното определение мотиви, приема следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения 7-дневен срок, от надлежна страна и против подлежащ на атакуване по реда на глава 22 от **НПК** съдебен акт, което обуславя процесуалната ѝ допустимост.

Съдът намира, че жалбата по същество атакува Определение на СРС постановено в разпоредително заседание на 21.05.2021г. по нохд № 2891/2021г, с което е оставено без уважение искането за изменение на взетата с Определение по същото делото на 18.03.2021г., мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо подсъдимия А.М.. Разгледана по същество при изложените в нея оплаквания, жалбата е основателна по следните съображения:

С атакуваното определение произнесено по реда на чл.248,ал.5 от НПК от съда, след изслушване становището на страните по въпросите подлежащи на обсъждане в разпоредително заседания, първата инстанция е приела, че искането на защитата за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия не е основателно. Изложените съображения в тази връзка са с оглед противоречивите според съда данни за местоживеенето на М.. За да формира извода си, съдът се е позовал и на обстоятелството, че в хода на досъдебното производство подсъдимият е посочил адрес, на които не е бил намерен, като е препятствало провеждане на две поредни заседания по делото. Съдът е отбелязал, че разумните срокове са не само застрашени, но и нарушени и е посочил, че за него не съществува задължение да извърши щателно издирване, такова каквото е необходимо за разглеждане на делото в хипотезите на чл.269,ал.3 от НПК. Изложеното според съда дава основание да бъде прието, че

единствена мярка за неотклонение, която обезпечава наказателното производство е именно „Задържане под стража“

Въззивният съд намира, че незаконосъобразно съдът е отказал изменение на мярката за неотклонение, тъй като същата не е съобразена с целите, посочени в чл.57 на мерките за процесуална принуда, както и с наличието на предпоставките за продължаване на мярката „Задържане под стража“.

С постановление от 21.10.2020г. на прокурор при СРП е образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл.194, ал.1 от НК, като прокурорът е приел, че са налице законен повод и достатъчно данни по смисъла на чл.211,ал.1 от НПК, съдържащи се в матирали по преписка, от която може да се направи обосновано предположение, че е извършено престъпление. В приложено материали в хода на извършената проверка / докладна записка л.4,л.7, заповед за задържане л.8, протокол за обиск по ЗМВР и обяснения от М. л.12/ е посочен постоянния адрес на лицето в гр. Габрово.

С постановление от 22.01.2021г. на прокурор при СРП А.М. е привлечен към наказателна отговорност, като не му е взета мярка за неотклонение. В последващ разпит от същата датата обвиняемият е посочил адрес в с.Кривана , ул. ****, двор на фирма Б..

С обвинителен акт, внесен на 23.02.2021г. , е образувано нхд № 2891/2021г. по описа на СРС, НО, 11 състав. Съгласно приложението към обвинителния акт е посочено, че обвиняемият е с адрес за призоваване този в с.Кривина.

С Разпореждане от 26.02.2021г. на съдията-докладчик по делото същото е насрочено за провеждане на разпоредително заседание на 18.03.2021г. На обвиняемия е изпратена призовка в с.Кривана, съгласно /списъка за призоваване на лица от 26.02.2021г. -л.8 от съдебното производство/. Призовката е върната по делото в цялост с писмо, подписано от директора на РД „Охрана- София“ с дата 04.03.2021г и докладна записка/ л.19- л.20 от съдебното производство /. Съгласно съдържанието на посочените документи, изготвени във връзка с връчване на призовка на обвиняемото лице се установява, че адреса в с.Кривина, ул. **** е посетен от сътрудници към РД „Охрана“, като на място е разговаряно със служител на охраняем паркинг Л.С., който е съобщил, че М. от около два месеца не работи на обекта.

На основание посочената информация, съдебният състав по нхд № 2891/2021г. в съдебно заседание, проведено на 18.03.2021г. е взел мярка за неотклонение на подсъдимия А.М. „Задържане под стража “ и е обявил същият за Национално издирване.

С писмо от 05.04.2021г. на началника на РУ – Несебър, съдът е уведомен, че

обвиняемото лице е задържано на 04.04.2021г. и приведено в СЦЗ.

На 09.04.2021г. съдът с революция на председателя на състава е указано да се конвойра М. за съдебното заседание, насрочено за 16.04.2021г. и да му се връчи преписи от обвинителния акт и разпореждането за насрочване на разпоредително заседание от 26.02.2021г.

В проведено на 16.04.2021г. съдебно заседание М. е бил доведен от СЦЗ, като съдът не е дал ход и отложил провеждане на разпоредително заседание, поради необходимост от назначаване на защитник, с оглед императивната разпоредба на чл.94,ал.1 т.6 от НПК.

В съдебно заседание на 21.05.2021г. е назначен служебен защитник на обвиняемото лице и е проведено съдебно заседание.

Необходимостта от излагане хронологично на развитието на съдебното производство е обосновано от мотивите, изложеното от районния съд в атакуваното определение, с което не е уважено искането за изменение на мярката за неотклонение на М.. На първо място следва да бъде посочено, че макар определението, с което е взета мярката за неотклонение от 19.03.2021г. да е незаконосъобразно, същото да не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Въззвината инстанция установи наличието по досъдебното производство на два адреса на М., този на който е работил и постоянния му. Посочването на адреса в с. Кривина в приложението към обвинителния акт, не може да бъде прието от съда като единствен адрес, от който обвиняемото лице следва да бъде призовано. Действително съдът не е длъжен да извърши щателно издирване, такова каквото се изиска за провеждане на производство в отсъствието на подсъдимия, но същевременно не е освободен от задължението си да положи минимални усилия за съобщаването на обвиняемото лице за започване на съдебното производство. Именно това районният съд не е сторил. Следвало е поне да изпрати призовка на М. на постоянен адрес, посочен многократно в приложения по досъдебно производство документи. Съдът е било необходимо да съобрази и обстоятелството, че същият към този момент не е бил с мярка за неотклонение, поради което за него макар и да са възникнали задължения да търпи отрицателни последици от факта, че е привлечен към наказателна отговорност, в конкретния случай лицето не е било уведомено по никакъв начин, че следва да уведоми органите на досъдебното производство или съда за промяна на местонахождението си. Още повече, че М. има постоянен и настоящ адрес, известни по делото, от които е следва да бъде призоват, преди съдът да се произнесе по мярката за неотклонение.

Определението от 21.05.2021г., предмет на разглеждане в настоящо производство е незаконосъобразно. Изводите на съда относно наличие на опасност

обвиняемия / подсъдимия / да се укрие и с това да затрудни своевременното приключване на наказателното производство са произволни. Както беше отбелязано, никъде по делото не е налице призовка, изпратена на постоянния и/или настоящ адрес на лицето, която да удостовери, че същият или негови близки, които имат възможност да му предадат призовката, не пребивават на посочените адреси. Същевременно съдът прави интерпретация на съобщеното му от М. относно актуалния адрес, който последният посочва в съдебно заседание, като го отнася към обстоятелството, че лицето е задържано в гр.Несебър. В нито един момент М. не е бил задължен да пребивава постоянно на адреса, записан в разпита му като обвиняем от досъдебното производство. Отделно от това, същият към момента се ползва от презумцията за невинност и не е с мярка за неотклонение, поради което упражняване на правото му на свободно придвижване, не може да бъде прието като основание за вземане съответно продължаване на мярка за неотклонение „задържане под стража“. Некоректно е посоченото от съда в актуаното определение, че поведението на подсъдимия/ обвиняемият/ е довело до отлагане на две съдебни заседания, поради което по делото са нарушени разумните срокове. Съдебните заседания и на 18.03.2021г. и на 16.04.2021г. са отложени, поради неполагане на достатъчно усилия от съда за обезпечаване провеждането на разпоредително заседание. Този извод се налага от обстоятелството, че съдът не е изпратил призовки на известния по делото постоянен адрес на лицето за първото съдебно заседание, както и не е съобразил обстоятелството, че подсъдимият / обвиняемият/ е задържан, за което съдът е бил уведомен своевременно / писмо от 05.04.2021г. на РУ – гр. Несебър и резолюция от 09.04.2021г. на председателя на състава/ и в този случай, ако съдът е бил мотивиран от разглеждане на делото в разумни срокове, които твърди, че съблюдава, е следвало да осигури защитник за съдебното заседание, проведено на 16.04.2021г. Изложеното в заключение мотивира въззивната инстанция да приеме, че основно неполагането на усилия от съда е довело до отлагане на провеждането на разпоредително заседание.

Мярката за неотклонение е вид процесуална принуда, която следва да бъде наложена с оглед постигане на дефинирани от закона цели. В случай, „задържането под стража“ на М., не е необходимо, тъй като по делото не са налице данни, че съществува реална опасност същият да се укрие и да възпрепятства своевременното приключване на воденото срещу него наказателно производство. От друга страна не съществува и опасност това лице да извърши друго престъпление, предвид данните за личността му.

Изложеното по-горе дава основание на контролиращия съд да приеме, че определението на СРС в атакуваната му част се явява неправомерно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

В останалата подлежаща на обжалване част /относно отказа на съда да прекрати

образуваното пред него съдебно производство и да върне делото на прокурора/определението на ОРС не е атакувано и същото е влязло в законна сила, поради което настоящият състав не следва да се произнася.

При горните съображения и на основание **чл. 345**, вр. 249, ал. 3 от НПК, Софийски градски съд, НО, 12 въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

Отменя определение от 21.05.2021г. по нощд № 2891/2021г. по описа на 11 състав, НО, СРС, с която е отказано да бъде отменена наложената на подсъдимия А. М. М. мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Отменя взетата спрямо подсъдимия А.М. М. с ЕГН***** мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Определението не подлежи на обжалване и/или протест.

Подсъдимият А.М. М. да бъде незабавно освободен от СЦЗ, ако не се задържа на друго основание

Препис от определение да се изпрати на началника на СЦЗ за сведение и изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____